

Szeretet

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA

Alapítási év: 1921 - Új sorozat: XVII. évfolyam - I. szám - 2006. január

„Gyertek, építsük meg!”

Újévi köszöntésem Jeruzsálem kőfalának építésével kapcsolatos. „Gyertek, építsük meg Jeruzsálem kőfalát, és ne legyünk többé gyalázatul!” (Neh 2:17). Erre a felhívásra Nehémiás idejében összefogott a nép, és a következő részben már cselekvésről olvashatunk. A város fala – védelme, ékessége és elkülönülésének jele – napról napra épült. Ötvenkét nap alatt befejezték. Az én köszöntésem ötvenkét hétre szól. Úgy hiszem, jó üzenet ez szövetségünk gyülekezeteinek, nemcsak azoknak, akik építkezésbe fogtak, hanem mindnyájunknak. Az előttünk álló időszak az építés ideje, fizikailag is, de főleg lelkiileg! Most nemcsak a Teológia székhelyének megépítéséről beszélek, hanem főleg a missziómunkáról, arról a többszáz erdélyi faluról és várossal, ahol még nincs baptista gyülekezet! Vegyük komolyan Isten ígéreteit! „Minden helyet, a melyet talpatok érint, néktek adtam” (Józs 1:3), „Ne félj, hanem szólj és ne hallgass!” (ApCsel 18:9).

Mondhatnánk, hogy ott kell építeni, ahol a határ a legelmosottabb, ahol nincs elkülönülés, ahol a gyülekezet ki van téve a vadak prédájának, ahol sok a rom. Így van. Harminc-

egyszer van említve, hogy javígtattak, és csak háromszor, hogy építettek. De az egészen új megépítéséhez is hozzá kell fogni! Lehet, hogy újat építeni könnyebb, mint a régit javítani. Egyrészt az életünk, családjunk, gyülekezetünk lelki várának javítása a feladatunk, amíg „hegyen épített város” lesz belőlük (Mt 5:14). Másrészt a fehér tájék, ahol még semmi sincs, új építésre vár, „Miért álltok... egész nap télenül?” (Mt 20:6).

Nehémiás volt a munka vezetője. Elérhető célt tűzött maga elé, amelybe be tudta vonni azt a népet, amelyet vezetett. Helyes fontossági sorrendet állított fel, és tudta, mikor minek volt az ideje. Tisztelte feljebbvalóit, kéréseit bölcsen tárta eléjük, miközben folyton imádkozott. A szükségekre idejében gondja volt és felkészült a legrosszabbra is. Személyesen járt utána a munkának, és tájékoztatta társait a probléma nagyságáról. Azonosult népével és annak szükségével. Biztosította őket, hogy Isten mellettük áll. Egyesíteni tudta az Úr népét e magasztos feladat elvégzésében. Nem vitatkozott azokkal, akik elleneztek munkáját. A kritika, összeesküvés és panasz sem keserítette el. Még a hatóságokat is fel-

tudta használni céljának elérésében. Meg volt győződve arról, hogy hitükért, családjukért és jövőjükért érdemes harcolni! „Légy erős és legyünk bátrak a mi nemzetiségünkért és a mi Istenünknek városaiért; és az Úr cselekedjék úgy, amint néki tetszik” (2Sám 10:12).

Az építéshez ember kell. Olyan ember, aki „falat falazzon, és álljon a törésen Isten elé, az országért, hogy el ne pusztítsa azt” (Ez 22:30). Az építők neve fel van jegyezve: Isten egyikről sem feledkezik meg, mindegyiket ismeri. Ott van a főpap, és negyven kulcsembert, papok, fejedelmek, mesterekből. Csak a tékoabeliek „előkelői nem hajtották nyakukat az ő Uruk munkájának jármába” (Neh 3:5). Talán rangjukon alulinak tartották az építést? Nem akarták a köznéppel együtt keverni a maltát? De hát ott voltak a kapuőrök, a kenetkészítők, a lányok, egy apa hat fiával (6. v.), az ötvösök és kereskedők, mind! Mindnyájuk együtt munkálkodtak, megosztva a feladatot, semmit sem hagyva elvégezetlen. Főképp „házuk átellenében”, „házuk előtt” és „házuk mögött” építkeztek nagy buzgósággal (20. v.) és nagy kedvvel (4:6).

(folytatás a 3. oldalon)

Brassó, 2005. november 26., missziókerületi konferencia

Nem érünk rá nem változni avagy éljük az ígét!

*A Vasárnapi Iskolai Szövetség
és a Nőszövetség új évi
köszöntője*

Életünkben újra eltelt egy év. Az Istenéből nem. Ő időmúl-
liamos, sőt örökkévaló. Mi
nem. Nekünk adatott egy véges
időszak a földi létre, 20-30-60-70 év.
Az övé minden év, nap, perc. A
földi és a mennyei. S míg nekünk
peregnek napjaink vigyáznunk kell,
hogy el ne veszítsük szem elől
életünk nagy célját. Azért adatott
élnünk a földön, hogy Isten Fiának
jellemé kiábrázolódjon bennünk.
Isten sok fiat akar. Hisz beigazoló-
dott, hogy csak így győzhet Isten
vonala a földön.

**„Ha Isten erőterében
élünk, akkor nincs olyan,
hogy „nem tudok változ-
ni”, vagy „én már csak
ilyen vagyok”.**

Az ősidők óta harc van Isten és
a Sátán között. A tét az ember.
Minden ember egyenként tét. Isten
győzelméhez nem vezetett sem az
Éden, sem az özönvíz, sem a tör-
vény, sem a próféták. Csak az,
amikor egy istenember megélte az
Isten elgondolását. Azóta nem kis
idő telt el, több mint kétezer év és
mindig voltak emberek, akik a
Jézus által bemutatott életmintát
vitték tovább, hasonlítottak az Isten
Fiára. Igaz lépéshátrányban va-
gyunk, mert ellenséges területre
születtünk, hátrahúzó alaptermés-
szettel. De ennek ellenére, van
választási lehetőségünk és rendel-
kezünk egy titokzatos erőforrással
ahhoz, hogy másként éljünk. A
fentről való „fogantatás” nyomán,
az Istennel való rokonságunk által,
olyan belső erő részesei leszünk,
amely segít változni. Ha Isten erő-
terében élünk, akkor nincs olyan,
hogy „nem tudok változni”, vagy
„én már csak ilyen vagyok”. Csak

olyan van: „én nem akarok változ-
ni”. S ha ez agyunkba fészket ver, s
ha ki is mondjuk, kimaradunk Isten
csodálatos tervéből, a nagy Kaland-
ból, hogy Fia jellemét mutassuk be a
világmindenségnek, még néhány
évtizeden át. Minden idő, év, nap s
perc azért adatott nekünk, hogy
változzunk. Mi, pedig sok dolgunk
lévén, nem érünk rá változni.

Én azért járok istentiszteletre
többször egy héten, azért olvasok jó
könyveket, azért tartok reggelenként
csendességet, hogy minden nap
valamicskét változzak. Mert ez a
nagy átalakulás nem lép elem
általában nagy tömbben, pálfordu-
latokként, hanem naponkénti kis
idomulásokban. S ez úgy kezdődik,
hogy észreveszem (ha keresem),
hogy nem elég kedvesen szóltam,
nem voltam szerény, rigolyás
vagyok és sértődékeny. S akkor
megkezdődik a változás: akarom,
kérem, figyelek magamra, újra
kezdem. Rossz hírem van. Az élet
pereg, nem érünk rá nem változni.
Szinte bármit pótolni lehet, de az
időt, az alkalmat nem. Múltbat,
kölcsonpénzt, örökbefogadott gyer-
meket lehet beszerezni, de a halál
óráját nem lehet odébb tolni. S halál
után nincs változási lehetőség.

1970 után kezdődött Brazíliában
egy nagy ébredés. Mottója az volt,
hogy „Éljük az Ígét”. Hetenként,
hónaponként választottak egy ígét és
megpróbálták megélni. Átéltéseiket
leírták, én is olvastam néhányat. Ők
megtanulták, hogy az ígét nemcsak
olvasni kell, de legjobban akkor
használni, ha megéljük. Hihetetlen
rosszak vagyunk. Mindannyian. Én
is. De Isten ígéje megélve átfőrné.
Fiának jellemét csodálhatják a földön
és a mennyben még néhány évtized-
ig, ha bennünk él, jár az utcán a
huszonegyedik századi istengyer-
mek, ki testvér azzal aki az első
században élt. Öccse, húga annak,
aki Palesztina földjén élt. Élő hason-
mása. S megszólalhat újra az Atya,
úgy mint Jób idejében: „észrevetted-
e az én szolgámat...”

Meghívlak, hogy az idén éj rá
változni. Meghívlak, hogy az idén

éljük az Ígét. Hogy a gyermekek
lássanak odaszánt életű vasárnapi
iskolai tanítókat, akiknek a szemé-
ben izzik a szenvedélyes szeretet a
mi Bátyánk, Urunk Jézus Krisztus
után. Hogy a férfiak lássanak derűs
asszonyokat, akik nem félnek a
holnaptól. Hogy lányaink és
menyeink lássanak boldog anyákat
és válasszák a boldogulás anyjuk
által kipróbált útját. És unokáink is
lássanak nemes lelkületű, békés
öreganyókat.

Az Ige testté lett, lakott közöt-
tünk és láttuk az ő dicsőségét.
Miben állt Jézus, a testté lett Ige
dicsőisége? Abban, hogy bár em-
beri teste volt és a körülötte levők
azt gondolták, hogy egyszerű em-
ber, mégis másként élt. Mennyei
módra. Életmódja által „beles-
hettünk” Isten dicsőségébe. Úgy
élt, ahogy a mennyben élnek az
Atya, a Fiú, és a Szent Lélek har-
móniában. Pedig mekkora formai
különbség van az Atya, Aki
mindenek felett való, a Fiú, aki
vállalta korlátoltságát egy kicsiny
zsidó gyermeki testre és a Szent
Lélek között, Aki a Mindenható
ereje. Az összhang tökéletes közöt-
tük. (Bármilyen különbségek is
lennének egy családban, ennél
enyhébbek). Jézus bemutatta a
mennyei harmóniát, szeretetet és
nyugodtan elment a mennybe, hisz
tudta, hacsak néhányan is látták
ezt, mégis Ő győzött. Mert akik lát-
ták, követték. S a követőknek
lesznek követői. Mert dicsőséget
láttak.

**„Meghívlak, hogy az
idén éj rá változni”**

Íme, beigazolódtott, kétezer év
óta minden időben voltak, akik
emberként bemutatták az Ige
dicsőségét a földön. Mert élték az
Ígét. Mert ráérttek változni a
mennyei mintára.

Jer velem 2006-ban, az Úrnak
kedves évében, éljük az Ígét és
éjünk rá változni!

Bálint Ibolya

Elnöki köszöntő

(folytatás a címlapról)

Ez ma is így kell legyen. Otthon ismernek a legjobban, és otthon van a legtöbb javítani- és építénivaló. Mindenki úgy érezte, hogy a magáét építi, a legnagyobb motivációval és a legjobb minőségben. „Valamit tesznek, lélekből cselekedjétek, mint az Úrnak, és nem embereknek” (Kol 3:23), „Minden szabad nékem, de nem minden épít” (1Kor 10:23).

Az építés a reménység jele: van jövőnk! „Aki szánt, reménységgel kell

szántania, és aki csépel, azzal a reménységgel csépeljen, hogy részesedik a termésből” (1Kor 9:10). Pál apostol szerint a gyülekezet nemcsak Isten szántóföldje, hanem Isten épülete is: szent templom. Drága szegletköre épült, Jézus Krisztusra, melyet élő kövek építenek fel lelki házzá, szent papsággá az Úrban (1Pt 2:5). Ez a célunk ez új évben is. Építsük meg Jeruzsálem kőfalát és állítsuk fel annak kapuit és závarait! A kapuk felállítása azért volt olyan fontos, mert az ellenség azt támadta

legelőször. Tíz kapuról is szó van. Ha az ellenség birtokba vette a kapukat, akkor bevette a várost! Kapuink legyenek „érckapuk” és zárjaink „vaszárak”! De tudnunk kell, hogy ha az építés terén mindent megtettünk is, még mindig „Isten teszi erősekké kapuid zárjait, s megáldja benned a te fiaidat” (Zsolt 147:13).

Kívánom, hogy ezt tapasztaljuk meg ebben az új évben!

Borzási István

a Romániai Magyar Baptista
Gyülekezetek Szövetségének elnöke

Hirdetések

FELHÍVÁS

Szeretettel felkérjük kedves testvéreinket, hogy amint az elmúlt imahetek alkalmával is tettük, a **2006. januári imahét záró vasárnapján** (vagy az utána következőn) tartsunk közös gyűjtést bel- és külmiszióknak támogatására. A célgyűjtés pénzüsségét kérjük szépen eljuttatni a Szövetség irodájába, vagy feladni bankszámlájára:

Cont BCR. Suc. Oradea: Str. Dimitrie Cantemir nr. 2,
Lei: RO24 RNCB 1500 0000 0795 0001

„Tudjuk pedig, hogy aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat” 2 Kor 9,6

ELNÖKSÉG

Baptista rádió- istentiszteletek magyar nyelven 2006

A Kolozsvári Rádióban minden ötödik vasárnap (17:30 órától) és ötödik szerdán (9 órától), a Marosvásárhelyi Rádióban minden hatodik vasárnap délnél kerül sor baptista rádió-istentiszteletekre.

Az Evangélium Hangja Rádió magyar nyelvű műsora Kolozsváron minden vasárnap este 20:25-től hallható (88,3 MHz).

Igét hirdet: Borzási István

Marosvásárhelyi Rádió

Középhullám 1197 m, 1323 m, URH 98,9 és 102,9 MHz

2006	Vasárnap 12.00-12.30
Január	1
Január	8
Február	19
Április	2
Május	14
Június	25

2006	Vasárnap 12.00-12.30
Augusztus	6
Szeptember	17
Október	29
December	10
December	25
Január, 2007	1

Kolozsvári Rádió

Középhullám 909 m, 1404 m, 1593 m
URH 95,6 MHz

2006	Vasárnap 17.30-18.00	Szerda 9.00-9.30
Január	–	18
Február	5	–
Február	–	22
Március	12	–
Március	–	29
Május	–	3
Május	21	–
Június	–	7
Június	25	–
Július	–	12
Július	30	–
Augusztus	–	16
Szeptember	3	–
Szeptember	–	20
Október	8	–
Október	–	25
November	12	–
November	–	29
December	17	–

Hírfotó

2006. január

Brassó, 2005. november 26., székellyöldi
vasárnapi iskolai tanítók konferenciája

Roma fiatalok Bondoraszón

Különleges alkalomra került sor 2005. november 4-6. között Bondoraszón. A Nagyváradi Roma Gyülekezet fiataljai első alkalommal vettek részt együtt hitmélyítő táborozáson.

A húsz fiatal közül többen most voltak először több ideig távol otthonuktól. A reggeli egyéni, majd közös áhítatok, az előadások, a beszélgetések a következő téma köré csoportosultak: „hogyan előhaladásod nyilvánvaló legyen minden ember előtt” (1Tim4,15b). Szükség van arra, hogy olyan ifjúság nőjön fel, amely később érett, céltudatos alapgenerációját képezi a roma közösségeknek. Ebben próbált eszköz lenni a bondoraszói táborozás is.

A szervezésben jelentős segítséget jelentett Popovici Anca, a Pro Familia alapítvány vezetőjének hozzáállása. A csoportok vezetői többségükben a nagyváradi 1. sz. gyülekezetből voltak Bíró Erzsébet testvérnő, Csoma Lehel, Erős Kinga, Fülöp Mónika, Parászka Krisztina, Kajcza János, a roma gyülekezet lelkipásztora és Kiss Lehel teológus, aki a lelki növekedés témában tartott előadá-

A hátsó sor bal szélén Kiss Lehel teol, középen Kajcza János lp.

sokat. Hasznos tanácsokat hallhattunk román nyelvű testvéreinktől is az esti beszélgetéseken. Úgyannyira tapasztalható volt Istenünk jelenléte, hogy hatása alá került a szakácsunk is, aki nem volt hívő ember. Testvéri egységben zajlottak az imádkozások, a rövid túra, a közös tevékenységek. Minden mozzanat maradandó áldással gazdagította a résztvevőket.

A vasárnap délutánt a belényesi gyülekezetben töltöttük, ahol énekekkel, bizonyágtételekkel szolgál-

tunk. Alulírott megtéréséről és Istennek a cigány nép között végzett csodálatos munkájáról tett bizonyosságot, Kiss Lehel pedig a Lélek életet adó, ébredést gerjesztő erejéről – az Ezékiel 37, 1-14 alapján. Nagy áldást jelentene, ha lenne folytatása a táborozásnak. Azért imádkozunk, hogy az Úr tegye lehetővé, még több megtért fiatallal és barátokkal, hogy az előhaladás „nyilvánvaló legyen minden ember előtt”!

Kajcza János

Hálaadás napja Négerfalván

Szívünkben őszinte hálával és örömmel álltunk az Úr elé november 20-án délután. Megköszöntük az Úrnak, hogy megáldott és megsegített bennünket. Igét hirdetett ügyintéző lelkipásztorunk Bányai János testvér. A hálaadó ünnepi istentisztelet alkalmával megköszöntük Mennyei Atyánknak a szépen felújított imaházat és a mellé megvásárolt ingatlant. Hálásak vagyunk a sok szorgos kézzért, és köszönetet mondunk mindenkinek aki pénzbeli, vagy más féle támogatást adott. Urunk gazdag áldását kívánjuk mindnyájukra. Fenesi János

A felújított imaház Négerfalván

Országos BEE-tanácskozás

A múlt év december 7-8-án BEE-konferencia zajlott Temesváron, a Priscilla szerkesztőségében. Az evangéliumi felekezetek országos BEE munkáját összehangoló testvérek vettek részt, többek között Vass Gergely is. Mi újság a BEE háza táján? – kérdeztük Vass testvért.

– Először is megváltozott a BEE International elnevezése. ENTRUST a 4. hatványon lett az új név (Multiplying Leaders for Multiplying Churches), amely utal a nagy értékek teljes bizalommal való átadására megbízható munkatársaknak.

- 1) A női munka meggyökerezett és szépen kibontakozik a szabadkeresztyén testvéreknél is, mert elfogadásra talált az országos vezetőségünkél és több helyi gyülekezetben is.
- 2) Megjelent egy értékes, románra fordított újszövetségi kommentár.
- 3) Isten gondoskodott az EBE pénzügyi támogatásáról. Ezért mi, magyar baptisták is szponzorizálást kaphatunk egy BEE konferencia megtartására 2006-ban.
- 4) Tíz tanulmányra vállalkozóból kettő ingyen kaphat tanácsot, ha gyengébb az anyagi helyzete. Új tanfolyamként terjed az erőfeszítéseink újraköszöletének anyaga.

„A szentség hatása a misszióra”

Ez volt a témája annak a konferenciának, amelyen a határmentén élő lelkipásztorok vettek részt Erdélyből és Magyarországról közel 50-en, 2005. novemberében. A találkozó Debrecenben kezdődött, majd Mátészalkán és Nyíregyházán folytatódott.

A Nyíregyházán szolgáló csoport

Immár IX. alkalommal találkozhattunk, és a napirendre kerülő kérdések is mind keményebben érintik a az országhatár mindkét oldalán szolgáló lelkipásztorokat. „Kell-e beszélni a szentségről, illetve arról, hogy milyen hatást gyakorol a missziókra? Igenis kell, mert ha nem vesszük komolyan a megszentelődést, akkor nem végezhetünk eredményes missziót, ha pedig nem végzünk missziót, akkor Isten engedetlen gyermekei vagyunk.

A három napos rendezvény Debrecenben kezdődött a Híd alapítvány székházában. Itt arról beszélgettünk, hogy van-e hatása az életszentségnek a misszióra. Erről hallottunk két előadást is, melyeket Vékás Zoltán és Bálint Pál lelkipásztorok tartottak. Nagyon elgondolkoztattak mindannyiunkat életvitelünket illetően. Tudomásul kell vennünk, hogy ha nagyobb hangsúlyt tennénk mi, lelkipásztorok a kérdésre, akkor a szentségünk megélése a gyülekezet tagjaiban is visszhangra talál.

Másnap két csoportra váltunk. A szabolcsi részben szolgáló pásztorok vendégeikkel együtt Mátészalkán találkoztak, ahol Dóczi Ákos lp. volt

a házigazda. Ott két előadásról beszélgettünk, gyakorlati élethelyzetek alapján. Az ebéd után imaközösségben összeforrva álltunk meg bűnbánattal Isten színe előtt kérve, hogy bár lehetnénk egy újabb ébredés mozgatórugói.

Másnap este Nyíregyházán a szombati témával folytatódott és záródott a konferencia, ahol Tóth Zoltán lp. volt a házigazda. A lelkipásztorok kórusa ébredési énekek által hívta a gyülekezetet is az Úr jelenlétebe. Sokan eljöttek más gyülekezetekből is, és az alkalom végén jó volt hallani sokak őszinte imádságát. Az este folyamán Szűcs Sándor lp. volt az igehirdető, aki többek között ekképpen buzdított: „Add Urunk, hogy eljőjön a felüdülés ideje Szabolcsban, Biharban, Szilágyságban és mindenütt, ahol gyermekeid jelen vannak!”

A Hajdúsági csoport Derecskén találkozott, ahol Varga Sándor lelkipásztor testvér volt a házigazda. Imaáhitat után a következő téma került megbeszélésre: „Hogyan valósul meg a szentség a gyülekezetben, a családban és egyéni életünkben?”. Egy számunkra másik nagyon fontos

kérdés is megállított minket, ez pedig az elhívásunk hatása a megszentelődésre. Ha nincs ott az életünkben az a bizonyosság, hogy Isten hívott el, akkor csak szélmalomharcot vívunk önmagunkkal, a próbákban akár el is bukunk.

Konferenciánk befejező alkalma másnap Berettyóújfaluban volt. Az este folyamán a vendég lelkipásztorok tettek bizonyosságot és a helyi énekkar énekelt. Igét Péter István testvér hirdetett, aki főgondolatként kiemelte: „kerülj az Úr Jézus közelébe és megtapasztalod áldását”.

Az este mind a két helyen szeretetvendégséggel ért véget, és még sokáig együtt beszélgettünk, tervezgettünk, amikor erdélyi testvéreink haza indultak.

Kedves testvérem, kedves olvasóm – vágyakozz te is a szent életre és meg fogod látni, hogy Isten ezen az úton járva bőségesen megáldja életed és szolgálodat. A világ pedig sóvárogva várja az Isten fiainak a megjelenését.

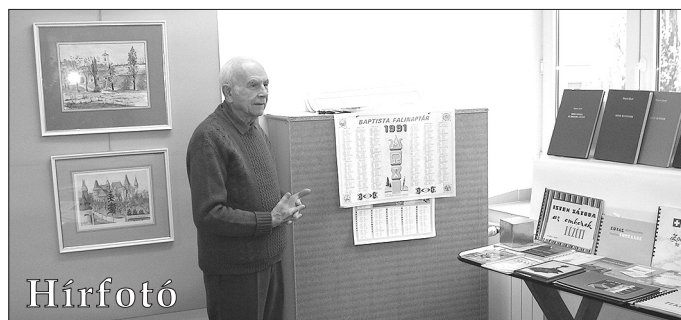
Tóth Zoltán és Papp Dániel
(Magyarországi)

Országos BEE-tanácskozás (folytatás az előző oldalról)

5) Újban az EBE transzkulturális misszionáriusok kiküldésével is egyre intenzívebben foglalkozik. 6) Szeptemberben újra indul a pásztorális teológiai (haladó) három éves tanfolyam. Jelentkezni rá március elejéig lehet nálam is. 7) Gyülekezeteink bibliatanulmányozó csoportjait a BEE segítheti – az előbb említetteken kívül – egyes (hiányzó) magyar tankönyv újranyomtatásával, amerikai misszionáriusok tanításra való meghívhatóságával, tapasztalat cserével.

Bátorítom a testvériséget, hogy bár a sok tanulás fáradtságos, de megéri. Gondoljunk gyülekezeteink jövőjére. A kényelmesebb út hanyatláshoz vezet! A BEE tanfolyamok nemcsak tudást közvetítenek, hanem jellem formáló, rátermettséget erősítő szerepük is van!

2006. január

Hírfotó

Összegyűjtötte alkotásait **Megyesi József** a múlt év novemberének derekán a nagyváradi imaház körépületének egyik termében – pár napra. Magyarországi tévések filmezték a rögtönzött kiállítást, és készítettek interjút a nyugalmazott lelkipásztor-festőművésszel, aki kevéssel azelőtt töltötte be a 80. életévét.

A fiatal generációnak is élvezhető könyv

Beszélgetés Baranyi Józseffel a Károli Biblia revíziójáról

Nagyváradon élő magyar baptista lelkipásztorok olvastak kompjúterbe négy féle biblia-verziót 2004-2005-ben. Az ITM-nél folyó munkálatokat a magyarországi Baranyi József vezette. Az interjút Szűcs Sándor készítette – mint aki szintén részt vett a felolvasásokban –, 2004. adventjében.

– Milyen igény váltotta ki a Károli Biblia revízióját?

– Lényegében két bibliafordítást használ a mai magyar keresztyénség: még mindig sokan ragaszkodnak az 1908-as revideált Károlihoz, a fiatalabb generáció pedig az „új fordítást” használja. Mindamellett igény jelentkezett arra, hogy ezt a ma „réginek” tekintett Károli fordítást jó lenne mégiscsak (ismét) revideálni. Akik szeretik, örömmel vennék, ha megmaradna a Károli, de azért hagyjuk el a „valákat” és tegyünk kisebb módosításokat az igeidők, igemódok esetében, valamint kisebb mondat szerkezeti változtatásokkal, elhagyásokkal legyen egy kicsit modernebb és gördülékenyebb a szöveg. Viszont ne változtassunk úgy, hogy újrafogalmazunk mondatokat, mert az már nem revízió.

Ezt az igényt az is alátámasztja, hogy érdekes módon a magyar nyelv művelői – íróink, költőink – valahányszor a Bibliából idéznek, mind a mai napig a Károlit veszik elő. Joggal állíthatjuk, hogy nincs még egy könyv magyar földön, amelyik olyan hatást gyakorolt volna a magyar irodalomra, a magyar nyelvre, és ezzel együtt a magyar népre, mint Károlinak a Bibliája. Én úgy érzem, hogy ezt a hatást fent kellene tartani, és ehhez pedig szükségeltetik az, hogy a fiatalabb generáció számára is élvezhető, olvasható könyv legyen. Ha ezt a változtatást nem tesszük meg, akkor 20 év múlva már minimumra fog csökkenni azoknak a száma, akik olvassák, és 50 év múlva talán már csak a könyvespolcon lesz a Károli Biblia. Pedig ez a könyv megérdemli azt, hogy továbbra is hatással legyen a magyar népre. Én úgy gondolom, hogy vagy most elkészül egy revízió, vagy 20 év múlva már késő. Ez egy nagyon fontos érv, amelyet még azok is elismernek, akik

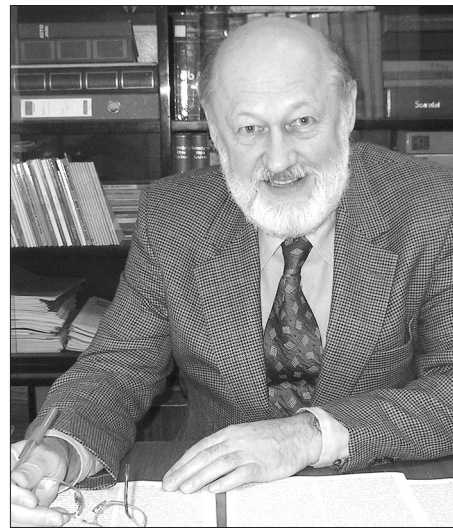
nem tartják feltétlenül szükségesnek a Károli Biblia revízióját.

– Hol tartanak jelenleg?

– Ez több fázisban készül munka, és nem egy személyre szabott, hanem, ha szabad így mondani, azoknak a hozzáértő embereknek a csoport-munkája, akik megfelelő teológiai és nyelvi ismerettel rendelkeznek (a Biblia eredeti nyelvének a hébernek és a görögnek), illetve nem kevésbé fontos a magyar irodalomban való jártasság, és akik a magyar nyelv magas fokú művelői. Első fázisban egy ún. alap szöveget készítünk el, amit az általunk javasolt szöveggént kezelünk. Ezt teológusok készítették, ez a szöveg már nagyjából elkészült, és ezt a szöveget a következő fázisban összehasonlítjuk a korábbi Károli verziókkal. Ez a munka folyik ma itt Nagyváradon, az én drága baptista lelkipásztor testvéreimnek a segítségével.

– Melyek ezek a verziók?

– Négy korábbi verziót választottunk ki, az egyik a Hanau-i Biblia, a második a Várad-i Biblia (1661-es kiadás), a harmadik Misztótfalusi Kis Miklósnak az „Aranyas Bibliája” 1686-ból, és a negyedik az 1800-as évekből származó kiadás, ami még az 1908-as revízió előtt forgalomban volt. Ezt a négy verziót hasonlítjuk össze az általunk javasolt szöveggel. Ez az összehasonlítás pedig nem szemmel történik, illetve csak részben szemmel hanem füllel és szemmel. Négy verziót – kettőt-kettőt – egy-egy baptista lelkész olvas fel, én pedig a hallott szöveg alapján hasonlítom össze a különböző verziókat az előttem levő javasolt szöveggel. Ezen összehasonlítás során én bejegyzéseket teszek az előttem levő szövegbe, ott, ahol a korábbi revíziók eltérnek, és esetleg olyan módon térnek el, amelyet igenis érdemes nekünk, a következő

Baranyi József a Szeretet-szerkesztőségben

bizottságnak figyelembe venni.

– Milyen fázisok következnek ezután?

– A következő bizottság, aki kezébe kapja ezeket a javított változatokat, arra hivatott, hogy ők a javasolt szöveget, és az ahhoz tett megjegyzéseket figyelembe vegyék, és vessék össze a maguk szakterületén az eredeti szöveggel, teológiai tartalommal, illetve a magyar nyelv helyességének a szabályaival, irodalmi stílusával. Az onnan kikerülő végső szöveg egy ún. végső szuper kontroll elé kerül, akiket talán meg is tudok nevezni: Márkus Mihály püspök úr, illetve az általa választott munkatársak lesznek a bizottságban, és az általuk jóváhagyott végső szöveg kerül a nyomdába. A nyomdából kikerült szöveg természetesen különböző fórumok előtt meg kell állja majd a helyét. A Bibliatársulattal való beszélgetés és a velük való egyezés alapján tudom, hogy ők véleményezni fogják ezt a szöveget, és ajánlják, vagy esetleg kritizálják, annak megfelelően, hogy azt majd ők jónak látják.

– Kaphatunk példákat a javításokról és a változtatásokról?

– Az összehasonlítás során szép számmal gyűlték össze „piros bejegyzések”. Sok esetben célszerű tekintetbe venni a korábbi verziók eltérő szóhasználatát. Előfordulnak olyan változtatások is, amelyeknek nagy

jelentőségük van. Egy ilyen a 3Móz 17:11. verse, ahol arról van szó, hogy az áldozat során bemutatott vér engesztelést szerez. Az 1908-as változatban, tehát a revideált Károliban, de ugyancsak az ahhoz csatlakozó új protestáns fordításban is van egy bizonyos betoldás, amely egyetlen korábbi verzióban sincs meg, sőt ahogy ezt utólag ellenőriztem, más idegennyelvű (de még a katolikus) fordításokban sincs meg, hogy a vér, és most jön a betoldás: „a benne levő élet által szerez engesztelést”. Tehát ez a benne levő élet hiányzik a korábbi verziókból. Ugyanígy a 14. versben ez megismétlődik, ahol arról van szó, hogy minden test élete a vér. Az eredeti szövegben tehát csak ez van, és a betoldás ott is: „a benne levő élet által”. Ez nagyon fontos, mert ennek teológiai kihatásai is vannak, különösen a Jehova Tanúi erre hivatkozhatnak az ő speciális tanításukkal kapcsolatban.

Vezetek egy jegyzéket a régi magyar kifejezésekről, amelyeket ma már alig értenénk meg, például „a pohár ajka” – a pohár széle, „napta-madatra délnek ellenében” – délkelet. Az irodalomban jártasak azt tudják, hogy másfélszáz az 150, vagy hogy a lépcsőfokot grádicsnak mondták. Viszont azt, hogy vastag, ezt régen úgy mondták, hogy temérdek, „temérdekebb az én kis-újjam az én apám derekánál” (Salamonról mondja ezt Roboám). És „erősítsed meg magadat”, ez azt jelenti, hogy egyél valamit, „egybe-rontani” azt jelenti, hogy összetörni,

a pádimentum az a padló, de megpadlani valamit azt jelenti: ellátni valamit, tető alá hozni valamit. Arany János óta tudjuk, hogy a „tere” azt jelenti, hogy „teher”, de a régi Bibliában gyakran előkerül ez, „ünő-sajtot ettek egyesek, hát az a tehén-sajt, vagy állászállanak az aláeresz-kednek, (aki a kútba leereszkedik az alászáll a kútba) és sok ehhez hasonló érdekes... Régen nagyon gyakori szó volt a „bátor”, amit olyan értelemben használtak, amikor helyeselni akartak valamit, akkor csak ezt mondták: „bátor”, tehát valamit megerősítettek ezzel. „Szerén szerte” – mindenféle, „oldaltetem” – oldalborda, és amikor azt kérdezték régen: „békével vagynak-e?” akkor azt értették alatta, hogy „jól vannak-e?”. És régen „aki a hegedűt lantolta”, az „a hárfán hárfázott”.

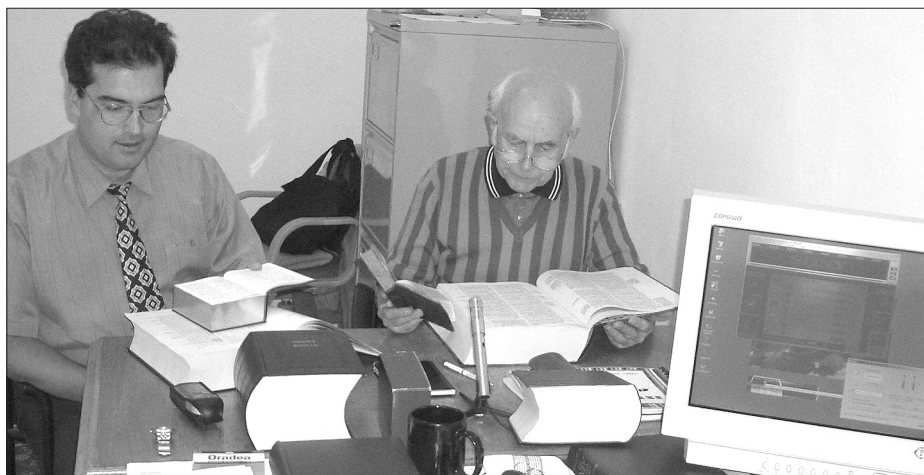
– Mit üzen az erdélyi magyar baptista olvasóknak?

– Isten kegyelméből 13 éves koromban indultam el azon a úton, amelyen azóta is járok. Ennek egy igazodás a lényege, ez jellemzi mai napig az életemet, hogy mindenben – és most mondhatom a Bibliát, vagy személyesen Jézus Krisztust –, de oda igazodok. Ennek a Bibliának, de valamennyi korábbi verziójának is, az a haszna, ha az olvasó ahhoz igazítja az életét. Ezt kívánom én a drága testvéreimnek, hogy semmi máshoz ne igazítsátok a ti életeteket, mint Isten igéjéhez.

– Köszönjük szépen.

Szűcs Sándor

A mikrofon előtt Szűcs Sándor és Megyesi József

2006. január

Baranyi József ekképpen vallott életéről:

Nagyváradon születtem, ami most különösen örömmel tölt el, hogy Nagyváradon a testvérekkel együtt dolgozhatok. A háború utáni években Budapesten éltünk. Ott nőttem fel, és életemnek legnagyobb fordulata is ott következett be, amikor 13 éves koromban elfogadtam Jézus Krisztust személyes Megváltómnak. Azóta őhozzá igazodik az életem.

Isten kegyelméből 20 éven keresztül a Trans World Radio magyar szerkesztőségében dolgozhattam, az úgynevezett Monte Carlo-i rádióadások készítésében. Ezt követően életem egy korábbi nagy álmának a beteljesítése következett, amikor hozzákezdttem a Károli Bibliához – egy konkordancia készítéséhez. Ez a több évig tartó munka 1995-ben fejeződött be, akkor jelent meg a könyv.

Ezt követően, szintén a Károli Bibliánál maradva, egy magyarázatos Biblia kiadásán fáradoztam, ami az amerikai un. Nemzetközi Verziónak a fordítása volt, tehát a New International Version-nek a magyarra átültetése. Ez természetesen egy csoportmunka volt, amiben több református, evangélikus, baptista, metodista testvér vett részt. 2001-ben adtuk ki ezt a könyvet, és ma visszatekintve azt mondhatom: ezek mintegy előkészítői voltak annak a munkának, amelyet most végzünk, szintén többedmagammal, a Károli Biblia revízióját.

Kiegészítés az interjúhoz Hol tart most a munka?

– Baranyi testvér 2005. november 16-án járt a Szeretet szerkesztőségben. Kérdésünkre elmondta: befejezték a bibliák kompjúterbe olvasását, tehát az összehasonlító fázist és elkészült az alapszöveg. Már a szaklektorok foglalkoznak a szöveggel.

Elmúlt századok magyar Bibliái

Az itt következő anyag része az előző oldalakon közölt interjúnak, és szerkesztett formában adja vissza Baranyi József áttekintését a biblia-revíziókról.

A Hanau-i Biblia

Az eredeti Károli Bibliát Vizsolyi Bibliaként is ismerjük, 1590-ben került nyomtatásra, amely azóta számos változtatáson ment át. Megjelenése után, mindössze 18 évvel később, Károlinak az egyik munkatársa (aki a Vizsolyi Biblia megjelenésekor csak 16 éves volt), Szenczi Molnár Albert, kiadta az ún. Hanau Bibliát (1608-ban). Ez volt az első komoly revíziója a Vizsolyi Bibliának. Szenczi egy kitűnő nyelvész és teológus volt, és méltó arra, hogy ezt a revíziót elvégezze. Néhány évvel később, 1612-ben egy újabb Biblia nyomtatás következett, Oppenheim-ban, amit ezért Oppenheim-i Bibliának neveznek, ezt szintén ő adta ki, és amely a Hanau-i kiadásnak tovább fejlesztett változata.

Ezek a kiadások néhány ezer példányban történtek, a Vizsolyi Biblia mindössze 800 példányban. Tehát nem tömeges méretekben történtek akkor a kiadások, úgyhogy egy újabb kiadással újabb igényt tudtak kielégíteni.

A Váradi Biblia

A következő nagy fordulat a Károli-Biblia revíziójának a történetében az ún. Váradi Biblia megjelenése volt. Nagyvárad az akkori protestantizmus fellegetője volt, és ezért is történhetett, hogy éppen itt kezdtek egy újabb verzió készítésébe. A Váradi Biblia 1661-ben került kiadásra, az érdekessége ennek, hogy Váradnak nevezik, mert a munka itt indult el. Közben jött a történelmi fordulat, a törökök 1660-ban körbevették Váradot, az embereknek menekülniük kellett. A város vezetőinek kérése az volt, hogy az elvonuláskor magukkal viassák többek között az akkor készülő félben levő Bibliát. Úgyhogy a kimenekített Bibliát, Kolozsvárra vitték, és egy évvel később 1661-ben ott nyomtatták ki az ún. Váradi Bibliát.

Az „aranyas Biblia”

Ahogy az évtizedek teltek, Isten egy újabb ember hívott el, Misztótfalusi Kis Miklóst, aki az 1600-as évek vége felé jelentette meg saját költségén kiadott saját javítását. Amszterdamban adta ki 1686-ban, és a szép külső borítójára való tekintettel „Aranyas Biblia”-nak nevezik, mert szép, aranyberakásos borítót készített a nyomdász – ez az egyik jellegzetessége. De ennél sokkal fontosabb volt, hogy a tartalma még tovább feljesztett változata volt a Szenczi Molnár-féle revíziónak.

Misztótfalusi Kis Miklós ugyan nem volt teológus, de több teológus hallgatónak a segítségét vette igénybe, amikor följavította, tehát revideálta a korábbi kiadásokat. Ő világhírré szertett nyomdász mester volt, aki olyan nyomdatechnikát fejlesztett ki, amely szinte a mai napig él. Az ő Bibliája kis formátumú, ellentétben a korábbi kiadásokkal, amelyek nagy, nehéz, vastag könyvek voltak. Ez az „aranyas Biblia” kézben könnyen tartható, és fejlett nyomdai technikával készült. Betűi könnyen olvashatóak voltak, nem úgy, mint a korábbi kiadások eléggé vaskos betűi. Lényegében az 1686-ban kiadott Misztótfalusi-féle Biblia századokig a magyar népnek a Bibliájává lett. Az időközben és még az 1800-as évek végén megjelent újabb és újabb fordítások is majdnem betű szerint azonosak az Aranyas Bibliával, de mindezek a kiadások jellegzetesen Károli Biblia néven váltak ismertté.

A Károli Biblia

Tehát ezek a előmunkálatai az 1908-as ún. (hivatalosan is) revideált Károli Bibliának. Lényegében ez már a harmadik nagy revíziója volt az eredeti Vizsolyi Bibliának: az első ugye Szenczi Molnár Albert, a második a Misztótfalusi Kis Miklósé. (Itt kell megemlítenünk, hogy több változatot kiadás jelent meg az évek során. Komáromi Csipkés Györgynek is volt egy saját kiadása, illetve az általa készített biblia-revízió, amit ő Károlinak titulát, és így adott ki. Ő sok egyéni változtatást vitt bele a szövegbe, úgyhogy ez vitatható, hogy el lehet-e fogadni Károlyi verzióknak, vagy pedig ez már egy önálló fordításnak tekinthető. A Komáromi Csipkésnek a kiadása 1718-ban volt.)

Visszatérve az 1908-as verzióhoz,

amit mi úgy ismerünk, mint Károli Biblia, a mi generációnk (én 60 éves vagyok) azon nőtt fel. Lényegében az 1900-as éveknek ez volt az ún. Károli Bibliája. Ez a revízió változtatott a legtöbbet a szövegen, olyannyira, hogy két évtizedig tartott, hogy az ezzel kapcsolatos ellenállás – az egyházban, a nép körében – nagyjából megszűnt. Az emberek hozzászóltak a korábbi változathoz, és ehhez képpent sok változást hozott.

Ennek a revízióknak az egyik legfontosabb feladata az volt, hogy a régies nyelvezetet szüntesse meg, modern kifejezéseket vezessen be ahol szükséges. Egyesek szerint túl sokat változtatott a korábbi szövegen, mások szerint nem eleget.

Az 1930-as években kezdett egyre hangosabbá válni az az igény, hogy ezt a revideált Károli egy újabb revízióknak vessék alá, főleg a nyelvnek ezt a régies hangzását – a „valá”-kat – szüntessék meg.

Az „új fordítás”

A háború után, 1947-ben alakult meg egy revíziós bizottság, amelyik célul tűzte ki azt, hogy valóban ezt a már elavulttá vált revideált Károli fordítást újra revideálják. Ennek a revízióknak négy alapcélkitűzése volt: az első, az 1908-as Károli hibáinak a kiküszöbölése, 2) a régies nyelvezet megszüntetése, 3) állítsák helyre az eredeti Károlyi szöveget ott, ahol az megromlott... 4) vegyék tekintetbe a legújabb tudományos munkák eredményeit.

Lényegében az 1947-ben elindult „revízió-revízióját” soha nem fejezték be, mert időközben ez a revíziós bizottság arra a döntésre jutott, hogy olyan sok változásra lenne szükség, melyeknek a következtében már nem lehetne felismerni az eredeti Károli-jelleget. Végül is ez a revízió fordítási munkává alakult, és a Biblia 1975-ben „protestáns új fordítás” néven jelent meg. Az „új fordítás”, amelyet a fiatalok nagyon kedvelnek, könnyen olvasható, modern szövege van. 1990-ben került sor ennek a ’75-ben kiadott új fordításnak a revíziójára, amelyik érdekes módon nagyon sok esetben – a 4000 szükségeltetett változtatás közül 3500 esetben – visszatért a korábbi, 1908-as formához.

Akik hazamentek

Temetési tudósítások 2005-ből

Éradonyban december 10-én, fájdalmas szívvel kísértük utolsó útjára **Dandé Irma** testvérnőt, akinek 67 esztendő adott teremő Ura. Testvérnőnk 2 évvel ezelőtt döntött Jézus Krisztus mellett, benne talált vigasztalást szenvedéssel teljes életére. Életének utolsó szakaszában, miközben a földi sátorház fájdalmak között egyre inkább romlott, benső embere újult, így készült a nagy találkozássra. Felkészülve a halálra, szívében szent békességgel búcsúzott szeretteitől és hittestvéreitől. A temetésen a háznál Gál Győző és Gergely István lelkipásztorok szolgáltak a 40. Zsoltár illetve a Luk. 2:29-32 alapján. A temetőben Kovács Lajos, debreceni missziós lelkipásztor hirdette Isten vigasztaló ígét (Jn. 11: 25-26). A gyászistentiszteleten mind a háznál mind a temetőben közreműködött az érmihályfalvai énekkar és a margittai fúvószenekar. Ezúton is köszönjük kedves szolgálatukat. Isten vigasztalja a gyászoló családot. *Gergely István*

December 5-én kísértük utolsó útjára **Rádi Elek** testvérünket Szilágybagoson, aki 88 éves korában költözött az örök hazába. A temetésen szolgált a helybeli ének- és fúvósakar. A vigasztalás ígét Király Tibor és Szekrényes Pál lelkipásztorok hirdették, temetőkertben Bányai János lelkipásztor. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot. *R. Gy.*

Csernátonban a decemberi hónap folyamán két idős testvérünk költözött el az örök hazába. December 3-án **Bajka Dénes** testvért kísértük utolsó útjára, akit Isten életének 88. évében szólított el a földön élők közül. A vigasztalás ígét Kiss Zoltán lp. testvér a 2Tim. 4,1-8 majd a temetőkertben a Rm. 8,18-23 versei alapján hirdette. Alkalmi költeménnyel szolgált még Kádár János testvér. December 12-én **özv. Rákosi Dénesné** szül. Tulit Ilona testvérnő temetését tartottuk, akit mennyei Atyánk 81. életévében hívott haza. Temetésén a háznál Borzási Gyula lp. testvér a 4Móz. 23,10/b majd a temetőben Kiss Zoltán lp. testvér az És. 38,16-20 versei alapján hirdették a vigasztalás ígét. Alkalmi költeményt mondott Fegyver Zoltán testvér.

Mindkét alkalommal a helyi fúvószenekar és a körzet gyülekezeteiből jelenlevők összevont énekkara szolgált. Az Úr vigasztalja és erősítse meg a gyászoló család minden egyes tagját. *Kiss Zoltán*

Nagyváradon november 21-én temettük **Szabó Károlyt** (73), akit hosszas, súlyos betegség után hívott haza az Úr. A gyászistentiszteleten Simon József és Giorgiov Adrián lelkipásztorok mondtak vigasztaló beszédet, az ének- és fúvósakar is szolgált. Testvérünk szaldobágyi születésű, ott indult el a hívő élet útján. Házassága révén került Pusztaiújlakra, később pedig Nagyváradra. Az 1. sz. gyülekezet hűséges tagja volt, önkéntes fizikai munkával, asztalos mesterként, szívesen segített az imaház, a szerkesztőségünk szükségleteinek a megoldásában is. Emlékét őrzik a hátramaradt család: felesége, leánya, fia, és azok családjai, a rokonok, valamint a tágabb testvériség. *Sz. L.*

Szeptember 4-én kísértük utolsó útjára a kertészfalvi **Oláh Sámuel** testvért, aki 13 évvel kapott Teremtőtől. Halálának körülményeiről az édesanyja mondta a következőket: A drágane^oti-i evangélizációs istentiszteletre jöttünk hazafele, ahol drága gyermekünk életét odaadta az Úr Jézusnak. Örültem, hogy négy gyermekem közül Sami is az Úr Jézusé. De az úton hazafele egy autó elütötte, és ő hazament az ő Urához. Egy tüzes szekér elválasztott minket, de csak egy időre. A temetésen a vigasztalás ígét a 2Kor 2 alapján Bányai János és Boros József lp-ok hirdették. *B. J.*

Köröstarján: június 27-én kísértük utolsó útjára **özv. Bakó Erzsébet** (88), augusztus 22-én **Benedek Erzsébet** (97). Testvérnőink temetésén a vigasztalás ígét Bányai János és Boros József lelkipásztorok hirdették. *B. J.*

Az elmúlt évben Szilágykeréken több alkalommal volt temetés: január 17-én **Varga Juliánna** (83) testvérnő temettük, február 25-én **Varga József** (62) testvért, augusztus 28-án **Szántó Erzsébet** (69). Elköltözött testvéreink több ideig gyengélkedtek és betegeskedtek életük utolsó heteiben, hónapjaiban, így volt idejük felkészülni az elköltözésre. A gyászistentiszteleteken Horváth Ferenc helybeli lelkipásztor hirdette a vigasztalás és reménység ígét, az énekkar és fúvósakar is besegített a szolgálatba. *H. F.*

Szalárdi Öregek Otthona

Köszönjük a Filadelfia Noom Alapítvány Öregek Otthonának küldött támogatást. Pénzbeli adományok: Köteles István (Gyanta) 300 lej, Varsolci gyülekezet 100 lej, Szabó Sándor (Bihar) 500 lej, Kólya Imre (Széplak) 100, Bagosi nőikör 100 lej, Nagy Vicze (Tamási) 100 lej, Tötös Editke (Nagyfalu) 50 lej, Szalárdi nőikör 150 lej, Erdő Zoltán (Bp) 60.000 Ft., id. Bálint Kálmán (Szatmárnémeti) 100 lej, özv. Kaszta Mihályné (arad) 60 lej, Mikó Ilona (Várad) 100 lej, Elek Zoltán (Szalárd) 100 lej, Horváth Attila (Déva) 50 lej, Tötös Zsigmond (Nagyfalu) 50 lej. Élelem, termény, egyebek: Sc ARNOS srl (Nagyvárad), Fülöp Tiberiu (Margitta), Szabó Irma (Szalárd), Gál Zoltán (Szalárd), Mikó József (Szentjobb), Tötös Zsigmond (Nagyfalu), Debre Zsigmond (Somlyó), id. Elek Gyula (Szalárd), Bancsov Károly és neje (Nvárad), Vicze László (Kalotaszentkirály), Varsolci gyülekezet, Perecseni gyülekezet, Dr. Pardi Benjámin (Várad), Zsozso srl. (Szalárd), Ella és Jan Noom (Hollandia), Stephen és Joan Clifford (Anglia). Köszönjük szépen a támogatást! 1Thessz 5:23-25. A Filadelfia vezetősége nevében:

Mierlup József, 2005. december 1.

Teológia

Köszönjük szépen a Teológia részére küldött adományokat:

Krasznai gyülekezet - élelem,

Szatmári nőikör - élelem, Szentjánosi gyülekezet - élelem.

Az Úr áldjon meg minden kedves adományozót.

A Teológia gondnoka:

Fülöp Lajos

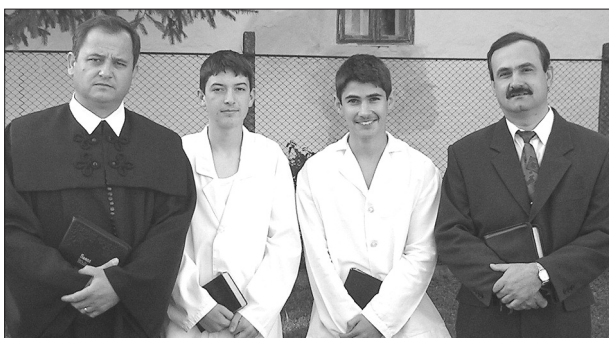
Nagyváradon

December 11-én, a hideg idő ellenére zsúfolásig megtelt a magyar baptisták belvárosi temploma. Bemerítő ünnep volt, immár másodszor mozdult meg a víz. Hét, többnyire fiatal bizonyoságtévő részesült az újszövetségi bemerítésben Giorgiov Adrián lp. által. Az ünnepen igei üzenettel ifj. Budai Lajos zilahi lp. szolgált, aki a Jn 15:14-21 versei alapján szólt Isten üzenetét a népes hallgatóság előtt. A fehér ruhások bizonyoságtétele és az énekenekar szolgálata csak növelte az ünnep hangulatát. Istené legyen a dicsőség a magvetésért és az aratásért.

Antal Ferenc

Fotó: (a fehér ruhások, balról-jobbra) Marozsán László, Kabai Róbert, Gyulai Eszter, Frick Henriette, Szabó Renáta, Pál József, Balla József. A lelkipásztorok: Giorgiov Adrián, Simon József és ifj. Budai Lajos

Papp Dezső lp. (balról), ifj. Antal Dezső, ifj. Borzás László és Kiss Tibor lp.

Biharpüspöki körzet

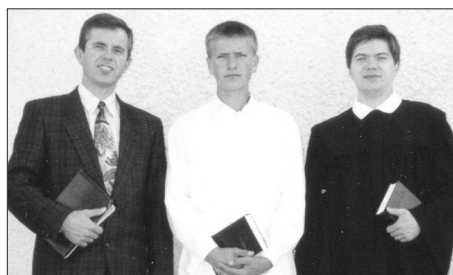
Szentjánoson október 30-án, egy késő őszi, de kellemes vasárnap délelőttön történt ifj. Antal Dezső és ifj. Borzás László bemerítkezése. Az ifjakat, akik hívő szülők gyermekeként az év elejei evangélizáción döntöttek Jézus Krisztus mellett, lelkipásztorunk, Papp Dezső merítette be, az ígét Kiss Tibor, a Körösvidéki Baptista Egyházkerület elnöke hirdette (Magyaró.). A gyülekezet az új tagokkal, a körzetből jött testvérekkel, valamint a vendég igeszóolóval és kedves családjával egész nap együtt volt. A közös ebédet délután hálaadó istentisztelet követte.

Száldobágyon november 20-án, vasárnap délután tartottak bemerítési ünnepélyt. A fehér ruhások közül a két ifjú, Bálint Tibor és Kázmér Arnold a gyülekezetben nőtt fel, és egy evangélizáción döntött tudatosan az Úr Jézus mellett. Szebeni Kálmán testvér az elmúlt években kezdett járni az imaházba, és bár emiatt sokféle nehézséggel találta szembe magát, de elhatározását, hogy az Urat követi sikerült az alámerítésben is megpecsételnie. Papp Dezső körzeti lelkipásztor volt a bemerítő, az ünnepi igehirdető Boros Gyula lp. Aradról. Sz. L.

Szebeni Kálmán (balról), Kázmér Arnold, Papp Dezső lp. és Bálint Tibor

Sarmaság – Bensőséges örömnüpre gyűlt a sarmasági gyülekezet augusztus 31-én, két fehér ruhás tett vallástételt Jézus Krisztusban való hitéről, Isten ígétét tolmácsolta ifj. Budai Lajos zilahi lelkipásztor a Mt 3:13-17 alapján, a bemerítést a helybeli lelkipásztor, Péter István végezte, Fehér ruhás testvéreink: Pataki Andrea, nem hívő háttérből hívta el az Úr, tanulmányi évei alatt Krisztus hívő barátnők mutatták be a keresztyén élet szépségét, a szomszédban levő beteg testvérnő élő hite elindította Krisztus fele, akiben bűnei bocsánatát és új életet nyert és gyülekezetünkben lelki otthonra talált, A másik fehér ruhás Kocsis Zoltán, hívő szülők gyermekeként az Úr házában nőtt fel, a „tékozló fiú” útjáról fogadta haza a mennyei Atya, bűneit és tehetetlenségeit megvallva, önmagát az Úr Jézusnak ajánlotta fel, Az Úr áldása legyen az új palántákon. Péter István

Szilágyterked Június 26-án került sor a bemerítési istentiszteletre. Fiatal testvérünk, Gál Róbert a gyülekezetben nőtt fel, alkalomról alkalomra hallotta a meghívó szót, ám egy táborozáson jutott bűnbánatra, és fogadta el Krisztus kegyelmét. A bemerítési ünnepélyen Borzási Pál krasznai lelkipásztor hirdette az ígét, a bemerítést Horváth Ferenc helybeli lelkipásztor végezte.

Újévi üzenet

Jézus Krisztus az út, az igazság és az élet!

Dr. Mészáros Kálmánnak, a MaBaVisz elnökének levele

Isten kegyelméből ismét egy új esztendő áll előttünk. Még nem tudjuk, hogy milyen események, hatások, szellemi kihívások várnak ránk ebben az évben. Rohamosan változó világunkban, ahol kiszámíthatatlan folyamatok és fordulatok, reménység és kétség, átmeneti nyugalom, időnként pedig megrázó események és keserű csalódások kísérik életünket, szükségünk van egy olyan biztos pontra, amihez igazodhatunk, és hitünk horgonyával belekapaszkodhatunk.

Miben lehetünk biztosak, mi az, ami sohasem fog változni? Pál apostol meg volt győződve arról, hogy csak egyetlen dolog nem változik, csak egyetlen dolog biztos! A Rómában élő keresztyéneket így biztatta az apostol: „*Ki választana el minket a Krisztus szeretetétől? Nyomorúság vagy szorongatás vagy üldözés vagy éhezés vagy mezítelenség vagy veszedelem vagy fegyver?*” Majd így folytatja: „*Meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek... nem választhatnak el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban*” (Róm 8,35-39). Tegyük fel a kérdést: Miért volt olyan biztos az apostol afelől, hogy semmi sem változtatja meg Isten szeretetét irántunk?

Először is: kicsoda ez a Pál? Kiváló képességekkel rendelkezett; az első században élt törvénytudó. Farizeus volt, aki ismerte és ereje szerint gyakorolta is a törvényt. A Római Birodalom legnevesebb zsidó rabbija, Gamáliel oktatta, aki egyébként Heródes jogi tanácsadója volt. Pálnak a Rómaiakhoz írt levele vizsdatükrözi rendszeres teológiáját – az egész levél Isten irántunk való, Krisztusban megnyilvánuló szeretetének misztériumáról szól. Így ez az igerész is annak bizonyítékát tárja elénk, hogy miért volt annyira bizonyos abban, hogy Isten szeretete nem változik irántunk. Nézzük röviden a nagy törvénytudó bizonyítékát!

Az első bizonyíték a 31. versben található: „*Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?*” Más szavakkal kifejezve, ha Isten, aki a világmindenséget alkotta, a mi oldalunkon van, ki fenyegethetne bennünket? Ő bizonyosan hatalmasabb minden bennünket fenyegető veszéllynél és ellenségnél! A második kérdését úgy teszi fel Pál a 32. versben, mint egy ügyész a bíróságon. „*De hogyan tudjuk meg, hogy Isten a mi oldalunkon áll?*”, ahogyan a szülőknek is, akik szeretetüket akarják bizonyítani gyermekeik felé, kézzelfogható módon kell ezt kifejezésre juttatni.

Isten egyetlen Fiát adta értünk. Semmit sem tartott meg magának. Bizonyítékát adta szeretetének. Így mondhatja Pál azt, hogy Isten a mi oldalunkon áll, s ezt be is bizonyította. A 33. versben a törvénytudó Pál folytatja a kérdésfeltevést. Ki hozhat fel vádat ellenünk, és ki állíthatja meg Isten szeretetét? Isten maga? Nem, ő megigazított minket, és nem tart többé bűnösnek bennünket.

A 34. versben ugyancsak a törvénytudó kérdezi: „*És Krisztus vajon nem vádol bennünket?*”. Nem, ő a szószólónk és védőügyvédünk. Nem ítélt el minket, ha ő az ügyvéd. A 35-38. versekben is hasonlóképpen folytatja Pál. Ki vagy mi más választhat el minket Isten szeretetétől? Napi gondok? Pénzügyi nehézségek? Házasságon, családon belüli problémák? Konfliktusok a gyermeknevelésben? Az ország kormányzása körüli nehézségek? Egyik sem választhat el minket Isten szeretetétől! És az éhezés vagy a szegénység kihívásai? Azok sem. A háború vagy terrorcselekmények? Nem, semmi sem választhat el Isten szeretetétől.

„vajon milyen világot hagyunk hátra gyermekeinknek, unokáinknak?”

Hogyan tud segíteni nekünk ma, a 2000 évvel ezelőtt keletkezett Szentírás? Mire való az Isten változatlan szeretetében való bizonyosság? Úgy gondolom, hogy három fontos dologra tanít bennünket:

ELŐSZÖR is, ez a bizonyosság erőt ad a mindennapok őrlődéséhez és gondjainak megoldásához. Amikor úgy érezzük, hogy a problémák és kihívások hullámai összecsapnak a fejünk felett, a 37. vers megérint és felemel bennünket. Isten változatlan szeretetének megtapasztalása nyomán a Szentlélek ereje jár át bennünket. Még ha háború dúl is körülöttünk, és ellenséges erők szorongatnak is, úgy, hogy életünk felől is kétségek vennének körül, szívünk mélyén akkor is Isten békessége és nyugalma honol.

MÁSODSZOR, ez a bizonyosság ad reményt a bizonytalan jövőhöz. Gyakran elgondolkodom, mint szülő, vajon milyen világot hagyunk hátra gyermekeinknek, unokáinknak? Milyen lesz Európa és benne Magyarország egy-két évtized múlva? Nehéz problémákkal kell szembenéznie a következő generációnak: világokat megosztó vallási fanatizmus és annak torzszülöttje: a civilizációnkat fenyegető terrorizmus, új és ismeretlen betegségek, túlnépesedés és így tovább. De függetlenül attól, hogy mit tartogat a jövő, mi tudhatjuk azt, hogy Isten szeretete mindig velünk van.

VÉGÜL pedig ez a bizonyosság adja az örökkévalósághoz a legnagyobb reményt. Még a halál sem választhat el Isten szeretetétől Jézus Krisztusban. Amikor meghalok, a mennyországban leszek Istennel, Krisztus szeretetében örökké! Mivel Isten gyermeke vagyok, Pálhoz hasonlóan én is bizonyos vagyok abban, hogy semmi sem választhat el Isten szeretetétől – még a halál sem.

Kedves Testvéreim, ti hogy vagytok ezzel a kérdéssel? Milyen kapcsolat fűz benneteket Istenhez? Erre a bizonyosságra mindannyiunknak szüksége

(folytatás a záróoldalon)

Újévi üzenet (folytatás az előző oldalról)

**„a közös küldetésben
erősít majd meg
bennünket az a közös
seregszemle”**

van. Ennek azonban van egy feltétele, mégpedig az, hogy Krisztus hívását elfogadva egyedüli Megváltónkként tegyünk vallást róla! Minden élethelyzetben emlékezzünk Jézus örök érvényű kijelentésére: „*Én vagyok az út az igazság és az élet!*” (Jn 14,6)! Világunk sebesen változik. Csak egyetlen reménység van, amely változatlan: hogy bármi is történik, nem választhat el Istent szeretetétől, mely Jézus Krisztusban jelent meg.

VÉGÜL HADD BATORÍTSALAK benneteket, testvéreim, arra, hogy legyetek bátor hírnökei ennek a reményteljes üzenetnek ott, ahol éltek! Magyar népünknek szüksége van azokra az elkötelezett hívő emberekre, akik nem torpannak meg a leküzdhetetlennek látszó akadályok láttán – feladatuk teljesítésében –, hanem Isten szeretetében bízva készek követésében járni mindvégig hűségesen.

Hiszem, hogy ebben a közös küldetésben erősít majd meg bennünket az a közös seregszemle, amelyet hat év után újra szeretnénk megrendezni ez esztendőben. A Magyar Baptista Világtalálkozóját Debrecen városában tartjuk meg 2006. augusztus 4–6. között. A világtalálkozó jelmondata a címben olvasható kijelentés: „*Jézus Krisztus az út, az igazság és az élet*”. Szeretnénk, ha a Kárpát-medencében, a tengerentúlon és a nagyvilágban szétszóródott magyar baptisták összetartozását segítené elő az imádságos készülődés erre az ígéretesen szép alkalomra, és egy Istentől megáldott világtalálkozón ünnepelhetnénk és adhatnánk hálát együtt a változatlan reménységért. Az a vágyunk, hogy lélekben összeforrvan egy szívvel és egy akarattal magasztaljuk és dicsőítsük Alkotónkat, Megváltónkat és Vigasztalónkat!

Legyen Isten áldása mindannyiunkkal!

Dr. Mészáros Kálmán

a Magyarországi Baptista Egyház
és a Magyar Baptista Világszövetségének elnöke

Táborozás a Hargitán 2006-ban

Hálásak vagyunk Istennek, hogy közölhetjük a Hargitai Keresztyén Tábor 2006. évi programját:

Június 17-25, 1. gyerekhét
Június 27-július 5, 2. gyerekhét
Július 7-15, 3. gyerekhét
Július 17-25, 1. tinihét
Július 27-augusztus 5, 2. tinihét
Augusztus 8-16, 1. ifihét
Augusztus 18-26, 2. ifihét
Aug. 28-szept. 1. lelkipásztor-családok
Szept. 4-9. Hospice és Down-kóros gyerekek

A táborozási helyek száma hetente 120.
Kivételt képez a 3. gyerekhét (július 7–15) és az 1. tinihét (július 17–25), amikor csak 80 táborozót fogadunk Erdélyből (40 kárpátaljai gyerek is táborozik majd). Minden táborozási hét vacsorával kezdődik, és reggelivel ér véget.

Táborozási díjak:

1. gyerek- és tinihetekre: 90 RON/fő;
2. ifihetekre: 100 RON/fő.

(Az előbb említett díjak csak felét képezik a teljes táborozási költségnek. Az összeg másik felét a Hargitai Keresztyén Tábor állja. Ezért kérjük azokat a táborozókat, akik táborozását egyéb szervezet vagy magánszemély támogatja, hogy jelentkezéskor ezt jelezzék, és a táborozási hét teljes díját kifizessék: 200 RON/fő.)

A gyermek és tinihetek alkalmával a Tábor fedezi minden tíz gyermek után egy tanító táborozási költségét. Az ifjúsági héten minden 12 fiatal után egy ifjúsági munkás táborozási költségét fedezi a Tábor. A tanítók és ifjúsági munkások útiköltségének visszafizetését nem vállalja a Tábor. Kérjük, hogy ezt az útiköltséget a gyülekezetek, - ahonnan jönnek - fedezzék.

A jelentkezési határidő 2006. április 30.

Jelentkezni Pap Magda Máriánál lehet postán, emailen vagy telefonon (faxon): Hargitai Keresztyén Tábor Pap Magda Mária részére
^aos. Ciucului Km 106, 535800 Vlăhija Jud. Harghita
Tel. & fax: 0266 246032;
Mobil: 0742 080275
Drótposta: pap.magdi@gmail.com

Jelentkezéskor kérünk 30 RON/fő előleget kifizetni. Az előleg névreszóló és csak abban az esetben adjuk vissza, ha a jelentkező elfogadható okból nem tud eljönni táborozni.

Minden táborozónak orvosi igazolást kell felmutatnia a táborozási hét kezdetekor arról, hogy egészséges.

Szeretettel a tábor vezetésének nevében: **Borzási Gyula**

Szeretet

- A romániai magyar baptista lapja. Alapítási év: 1921.

Kiadja a ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTA GYÜLEKEZETEK SZÖVETSÉGE

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782 E-mail: rmbusz@rdslink.ro

Elnök: BORZÁSI ISTVÁN. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA Tel.: +40-259-418 221 E-mail: szeretet@rdslink.ro

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.rmbgysz.home.ro; www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605